

POPREDNÁŠKOVÉ ÚVAHY...

Je skauting „sekulárnym inštitútom“? – Je skauting organizáciou pre dospelých? – práca a tréning, nie (len) hra

Tieto myšlienky a úvahy vzišli z následných diskusií a dumania nad témou, ktorú nanesla prednáška. Sú ovocím spoločných postrehov viacerých bratov zo 45. zboru, ktorými sa autor tohto textu inšpiroval, či ich zapracoval do vlastných úvah.

JE SKAUTING „SEKULÁRNÝM INŠTITÚTOM“?

„Skauting nie je nič iné, než uskutočňované (aplikované) kresťanstvo“ (Baden-Powell, článok Skauting a kresťanstvo, 1917). Čo potom ale skauting do kresťanstva vnáša, čo vytvára a aký má v kresťanstve zmysel a význam?

Porozumieť tejto veci môžeme vtedy, ak skauting porovnáme s inými zaujímavými inštitúciami, s rehoľami.

Čo je to vlastne rehoľa? No, môžeme si to predstaviť takto:

Katechizmus vraví, že „Boh stvoril svet kvôli účasti na svojom božskom živote. Táto účasť či spoločenstvo sa uskutočňuje „zhromažďovaním“ ľudí v Kristovi a toto „zhromažďovanie“ je Cirkev. Cirkev je cieľom všetkých vecí“ (KKC 760). Takže „Milovať ... Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mt 22,37 SSV) a teda z tejto lásky a v nej „slúžiť živému Bohu“ (Hebr 9,14 SSV) znamená budovať Cirkev tým, že robíme všetko preto, aby sa všetci ľudia v nej zhromaždili a zjednotili v Kristovi a hlavne s Kristom a tak sa v ňom a cez Neho stali „účastnými na Božej prirodzenosti a unikli porušeniu, ktoré je vo svete pre žiadostivosť“ (2 Pt 1,4 SSV). Veď ako inak by sme mohli milovať Boha, či čo iné by sme Bohu mohli z lásky dať a preukázať, než to, že prijmeme Jeho veľkorysú ponuku byť Jeho „spolupracovníci na Božom kráľovstve“ (Kol 4,11 SSV) a tak osláviť Boha tým, že urobíme všetko preto, „aby sa spasiteľné úmysly Božie čím ďalej tým viac uskutočňovali všade na svete na všetkých ľuďoch všetkých čias“ (Lumen gentium 33)?

To je aj naplnenie požiadavky lásky k bližnému: „Milovať budeš svojho bližného ako seba samého!“ (Mt 22,39 SSV). Čo iné to znamená, než chcieť pre bližného to isté, čo chceme aj pre seba? A pracovať na tom, aby sa to dostalo aj môjmu bližnému rovnako usilovne, ako pracujem na tom, aby sa to dostalo aj mne? A ak najväčším dobrom, aké som kedy našiel a najväčšou túžbou, akú mám, je práve to, „aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, aby som pociťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám“ (Ž 27,4 SSV), ktorý „zostupuje z neba od Boha“¹¹ ožiarený Božou slávou“ (porov. Zjv 21,10-11 SSV) a ktorým je Nový Jeruzalem, čiže Cirkev Živého Boha, Baránkova Nevesta a Manželka (porov. Zjv 21,9) – tak potom budovať Cirkev je aj najvyšším aktom lásky k bližnému, pretože v nej a len v nej on aj ja spoločne môžeme nájsť a prijať spásu, veď „mimo Cirkvi nieta spásy“ (KKC 846), pretože ona sama z Božieho ustanovenia je spásou.

Nakoniec je nám jasné, že Cirkev, to nie je organizácia, ani nejaká inštitúcia, aj keď všetko toto v sebe obsahuje. Cirkev, to je Telo a Hlava. Hlava, ktorou je Kristus. Bez Krista nie je možné vytvoriť Cirkev. Bez Krista by sme dokázali vytvoriť zbor, denomináciu, organizáciu, spolok fanúšikov a nasledovníkov Krista, ale nikdy nie Cirkev! Len tam, kde je Kristus prítomný

prostredníctvom sviatostí (ktoré nie sú ničím iným, než pokračujúcim konaním Krista, keď v nich a cez ne koná všetko to, čo začal konať a konal kým bol na zemi prítomný v tele jedného človeka Ježiša Krista) a prostredníctvom úradu apoštolov (porov. Mt 28,20), ktorý zo sviatostí vyrastá (sviatosť kňazstva) a súčasne sviatosti vyrastajú z neho (pretože sú nimi slávené), len tam môže vzniknúť Cirkev, Kristovo Telo.

Lenže Cirkev, to musí byť aj to Telo, nielen Hlava. Telo, tvorené kresťanmi, ktorí sa zhromažďujú, aby žili ako „ľud zhromaždený jednotou Otca a Syna a Duchu Svätého“ (KKC 810, porov. sv. Cyprián), čiže ľud, ktorý medzi sebou cieľavedome buduje lásku a vzťahy, charakteristické pre Boží Trojičný život a lásku i jednotu Otca, Syna i Duchu Svätého v jednote blaženej Trojice.

No, v tejto chvíli možno aj nám pripadajú tieto úvahy, akokoľvek krátke, síce fascinujúce a podnetné, ale... akosi abstraktné. Budovať Cirkev, ktorá je ľudom zhromaždeným jednotou Otca a Syna a Duchu Svätého. Ale ako na to v praxi? Čo presne by som mal konať, aby som takto konal Božie dielo a spolupracoval na zhromažďovaní Cirkvi zo všetkých rás a národov? Existuje k tomu nejaké know-how, metóda, návod, ako to v praxi robiť?

A tu je na čase pozrieť sa na rehole. Pretože rehole sú presne stelesnením tohto know-how. Zoberte si napríklad takých saleziánov. Ponúkajú jednoduchý a veľmi konkrétny návod, ako toto poslanie naplniť: Pretože poslanie zhromažďovať všetky národy do Cirkvi presahuje vo svojej komplexnosti možnosti jednotlivca, musíme si vybrať jednu malú čiastočku tejto obrovskej práce, ktorá nám vyhovuje, pre ktorú máme talent a nadanie a na ktorú ako ľudia stačíme – a tej potom zasvätiť všetky svoje sily. My, saleziáni, ti ponúkame konkrétne pracovať s mládežou a na toto sa špecializovať. Ponúkame ti know-how na túto prácu v podobe preventívneho výchovného systému zakladateľa, sv. Jána Bosca. Plus jeho nasledovateľov. Poskytneme ti tvorivý a dynamický kolektív spolupracovníkov a materiálno-spoločenské zázemie a podporu rehole, kláštora, komunity... Pozveme ťa k celibátu a k životu v radostnej jednoduchosti, aby si sa nemusel starať o zbytočnosti tohto sveta a mohol všetky sily vložiť do tohto diela. Pozveme ťa k daru poslušnosti, vďaka ktorému dokážeme fungovať veľmi disciplinovane, veľmi tímovo a teda aj efektívne a účinne. Ponúkame ti také vonkajšie podmienky, vrátane rytmu a režimu dňa, práce, modlitby, odpočinku, štúdia,... aby si mohol aj ty sám optimálne rásť a potom čo najlepšie a najefektívnejšie toto Božie dielo uskutočňovať. A ak budeš toto všetko robiť celým srdcom a z celej lásky k Bohu a k bližnému, osláviš Boha, poslužíš tým najlepším možným spôsobom bližným, vzrastu Cirkvi vo svete a ty sám obsiahneš Večný Život v Bohu!

Podobne by sme si mohli vziať ktorúkoľvek inú rehoľu. Napríklad u Dominikánov by sme našli v podstate to isté, len s odlišnou špecializáciou: kázanie, ohlasovanie a pôsobenie na kultúru spoločnosti, v ktorej žijeme, aby sa pretvárala podľa Krista.

Je skauting niečo ako rehoľa? Do veľkej miery áno, aj keď nie úplne. Skôr by sa na neho hodila katolícka kategória sekulárny inštitút. „Sekulárne inštitúty sú formou života v Cirkvi dost mladou, ale priťahujúcou. Novosťou je, že je možné žiť totálne zasvätenie sa Bohu troma tradičnými sľubmi /čistoty, chudoby, poslušnosti/, ostávajúc napriek tomu včlenený do spoločnosti a bez akéhokoľvek rozlišovacieho vonkajšieho znaku, okrem viery

a lásky. ... „Sekulárnosť“ tejto formy zasvätenia znamená úplné začlenenie do spoločnosti. Nielen ako zdieľanie určitej profesie alebo spôsobu života, ale ako „miesto“, do ktorého možno vnášať kresťanskú zodpovednosť. Je to taký spôsob života vo svete, ktorý ho má pretvárať zvnútra a prenikať ho evanjeliovým duchom. Členovia sekulárneho inštitútu sa venujú tým istým prácam ako ich súčasníci, ale s radosťou a s vedomím, že zasväcujú svoju existenciu pre ich dobro. „Nie natoľko pre potvrdenie vnútornej platnosti samotných vecí, ale skôr pre ich orientáciu presne podľa evanjeliových blahoslavenstiev“/Pavol VI./ Zasvätenie vo svete robí zo zasvätených „svedkov nadradenosti duchovných hodnôt“. Práve preto, že poznajú relatívne hodnoty sveta, pracujú celou silou pre rozvoj skutočnej civilizácie a v prospech osoby. Členovia týchto inštitútov žijú skutočné zasvätenie podľa evanjeliových rád, ale bez toho, aby to bolo bezprostredne „viditeľné“. Skladajú sľub čistoty, chudoby a poslušnosti, nasledujúc úplne Krista, ktorý žil tieto hodnoty neopakovateľným spôsobom konkrétne v nazaretskom domčeku a na cestách Palestíny. Pavol VI. v prihovore predstaveným sekulárnym inštitútom 20.9.1972 takto opísal sľuby v sekulárnym podmienkach: „Vaša chudoba hovorí svetu, že je možné žiť a užívať pozemské dobro a prostriedky civilizácie a progresu bez toho, aby sme sa stali ich otrokmi; vaša čistota hovorí svetu, že je možné milovať nezištné a bezhraničné, čo priťahuje Božie srdce a že je možné s radosťou sa venovať každému bez toho, aby sme sa k niekomu viazali, starajúc sa pritom hlavne o tých najnúdznejších; vaša poslušnosť hovorí svetu, že je možné byť šťastným bez toho, aby sme sa zastavovali pri výhodnej osobnej voľbe, ostávajúc úplne otvorenými pre vôľu Božiu, tak ako to prináša každý deň, znaky časov a požiadavky spásy dnešného sveta“ (karmelitanskaunia.sk).

Iste, skauting nie je sekulárny inštitút v plnom zmysle tohto slova. Skauti neskladajú ani sľub čistoty, ani chudoby, ani poslušnosti. Ale podobnosť tu nepochybne je!

Ako keby mladý človek prichádzal a hovoril: Kresťanstvo, služba Bohu, budovanie a zhromažďovanie Cirkvi, svätosť,... ako to mám robiť? Nemáte niekto nejaký návrh?

A tu prichádza Baden-Powell so svojou *skautskou reholou*, *skautským sekulárnym inštitútom* a ponúka presne takéto *know-how*: Pod' s nami budovať skautské bratstvo po celom svete! Spájať ľudí dohromady, robiť z nich bratov a sestry a vniešť tak do sveta mier, priateľstvo a porozumenie. A urobíš to tak, že sa staneš skautom. Budeš sa učiť denne vykonať aspoň jeden dobrý skutok. Budeš sa učiť byť bratom (sestrou) každého skauta. Budeš sa učiť spoločne s nimi žiť podľa skautského zákona. A budeš sa snažiť sám seba urobiť najlepším možným, aby si bol stále viac pripravený na akúkoľvek službu, ktorú ti toto naše poslanie môže priniesť. Poskytneme ti v tom podporu celej našej organizácie a jej *know-how*. Tvorivý a dynamický kolektív zapálených skautov a činovníkov. Dokonca, v rámci možností, aj finančnú podporu na toto dielo. A ak tomuto zasvätiš celý svoj život, vložíš do toho to najlepšie, čo dokážeš, tak poslužiš ľudstvu, osláviš Boha a sám seba privedieš do Nebeského Kráľovstva!

Presne toto je podobnosť, ktorá ideovo radí skauting medzi rehole, sekulárne inštitúty, či rôzne modernejšie hnutia. Spolu s nimi zdieľa záväzný a „večný“ sľub, regulu v podobe *Skautského zákona*, *Hesla* a *Denného príkazu*, spiritualitu v podobe *Princípov* a nakoniec aj konkrétnu charizmu v podobe *Skautskej metódy*, ktorú na svoju formu služby Bohu a bližným využíva. Jeho členovia majú dokonca svoj habit v podobe *skautskej rovnošaty*, hierarchickú organizačnú štruktúru so záväzkom disciplíny a poslušnosti (porov. Skautský zákon), pritom ale žijú, podobne ako členovia sekulárnym inštitútom, vo svete, medzi ostatnými ľuďmi a tam pracujú na budovaní „svetového bratstva“, čo znie až príliš podobne tomu, čo hovorí Katechizmus o „zhromažďovaní ľudí“ v tele Cirkvi, ktorá presne takouto rodinou a bratstvom je.

Je to teda opravdivé skonkrétne kresťanstvo, alebo, ako to hovorí Bade-Powell, „*applied christianity*“, aplikované kresťanstvo. Presne tým istým osvedčeným spôsobom, akým to už po stáročia robia rehole po celom svete.

JE SKAUTING ORGANIZÁCIU PRE DOSPELÝCH?

Normálne skauting radíme medzi mládežnícke organizácie. Venuje sa deťom zhruba od 7 rokov (vlčatá) až po 25 rokov (starší roveri) a potom to končí. Niektorí ostávajú ešte ako činovníci, ale väčšina skončí a odíde a je to tak normálne. Alebo nie?

Vypočujme si ešte raz Zakladateľovi víziu: „*Skautské bratstvo je v mnohých ohľadoch podobné krížovej výprave. Skauti z celého sveta sú vyslancami dobrej vôle, prekračujú bariéry, ktoré postavila farba pleti, vierovyznanie, triedne delenie. Je to veľké poslanie. ... Sľúbme si teda, že sa vynasnažíme založiť priateľstvo medzi skautmi celého sveta, pomôžeme vo svete rozvíjať mier a šťastie a medzi ľuďmi dobrú vôľu. Prístup je v tejto veci veľmi dôležitý. Keď budú naše skautské zákony a sľub platiť v praxi, nepripustia medzi národmi žiadne vojny či konflikty. ... Príspejme všetci svojou troškou. Skauti by sa mali stále zlepšovať, nielen v záležitostiach alebo stanovani, ale aj v dodržiavaní skautských zákonov. Ak ešte nie ste skautmi, pod' te a pridajte sa k tomuto šťastnému bratstvu. Čakajú nás skvelé časy a budeme vás potrebovať!*“ (Skauting pre chlapcov)

Máte dojem, že toto je úloha, ktorú môžu uskutočniť 12, 15 roční chlapci a dievčatá počas tých pár rokov skautovania, či rovingu v lone skautskej organizácie? Isto nie! Toto je úloha a poslanie pre *dospelých ľudí*! Skauti sú v tomto podobní akoby členom *tajných spoločností*: stretnú sa dvaja politici úplne odlišných národov a vlád... ukážu si svoje slobodomurárske prstene... zistia, že patria k tomu istému hnutiu, či dokonca tej istej lóži... a zrazu sa zo zástupcov dvoch cudzích a možno nepriateľských vlád stávajú kolegovia a druhovia, ktorí vo svornej spolupráci riešia, ako to spraviť, aby nakoniec oba štáty naplnili vízie a želania ich lóže... Inými slovami, nad vernosťou všetkému ostatnému vysoko vyčnieva a prevažuje ich vernosť lóži a jej zásadám, úsiliu a politike. A teraz si nahraďte slovo „lóža“ slovom „skauting“. A zrazu máte pred sebou víziu ľudí, ktorí skautské hodnoty a skautské bratstvo a skautské ciele nadradzujú všetkému ostatnému. Ak sa teda stretne americký, ruský, iracký, pakistanský, čínsky a slovenský politik na konferencii – a zistia, že všetci sú skauti! – tak sa radostne objímu, ľavice si podajú a potom, ako najlepší priatelia, skutoční *bratia*, si sadnú a dajú hlavy dokopy, aby podumali, ako tú blízkovýchodnú krízu a svetovú situáciu vôbec vyriešiť tak, aby nakoniec zvíťazili skautské hodnoty a ideály! Ale všetko toto budú robiť naplno až ako *dospelí ľudia*, nie ako deti!

To, čo dnes vnímame pod pojmom *skauting* je tak iba príprava na ten hlavný skauting, ktorý sa začína až dospelosťou. Pre lepšie pochopenie, tentoraz si skauting prirovnáme nie k reholi, ale ku škole, napríklad k vojenskej akadémii West Point.

Štúdiom na tejto vojenskej akadémii je rozdelené do etáp, v ktorých sa kadet postupne stáva kadetom IV. stupňa (hovorovo *plebes*), potom III. stupňa (*yearlings*, resp. *yuks*), II. stupňa (*cows*) a nakoniec I. stupňa (*firsties*). Podobne je rozdelený aj skauting, akurát to voláme *vlča*, *skaut*, *ranger* a nakoniec *rover*.

Po skončení štúdia sa vojenská kariéra kadeta nekončí, ale začína. Odchádza do armády ako dôstojník a začína sa jeho skutočná služba. Podobne Baden-Powell zjavne vnímal skauting ako školu, v ktorej sa pripravujú skautskí *kadeti*. A potom, keď prejdú celým výcvikovým programom tejto skautskej „*akadémie*“, tak až potom začína ich skutočný skautský život, skautská

služba a skautské poslanie a tým nie je nič iné, než *zmeniť svet!*

To má ale dôsledky a to veľmi konkrétne! Napríklad:

- **DÔRAZ NA SLUŽBU POSLANIU**, pre ktoré sme boli skautingom vycvičení. Typické vyznanie bývalého skauta znie zväčša nejako takto: „*V minulosti som si v skautingu plnil svoje sny po dobrodružstve. Neskôr mi dal príležitosť osobnostne a vedomostne rásť. Pri príprave skautských akcií som získaval dobré organizačné zručnosti. A svoje skúsenosti skautského inštruktora teraz úročím ako učiteľ na vysokej škole. Za najväčší prínos však považujem skutočných priateľov, ktorých som spoznal na skautských akciách. Viaže ma s nimi puto, ktoré bežný človek iba ťažko dokáže pochopiť. Považujem to za veľký prínos skautingu.*“ (Peter „Muro“ Murár). Inými slovami: Skauting ma naučil mnohým zručnostiam, ktoré teraz využívam vo svojom zamestnaní, podnikaní, práci,... aj vďaka nim som v tom úspešný... som mu za to vďačný... ako aj za pekné zážitky i priateľov, ktorí mi z tých čias ostali. Ale to nie je to, o čo išlo Zakladateľovi! Iste, je jasné a normálne, že všetky tie úžasné veci, ktoré nám skauting dal, využijeme v zamestnaní, či v podnikaní, v rodine a pod. Ale to podstatné je, aby sme ich využili v prvom rade na službu *Poslaniu*, ku ktorému sme sa skautským sľubom nadosmrť zaviazali! ba viac, samotná oná *práca a biznis* a tak by mali byť súčasťou služby tomuto poslaniu a len akousi „zámienkou“ na to, aby sme mohli byť prítomní na všetkých miestach celého sveta ako „*vy-slanci dobrej vôle na krížovej výprave*“ (porov. Baden-Powell) za novým svetom, ktorý skauting buduje!

- **TRVAJÚCA ORGANIZÁCIA**. Dnes skauting v praxi pokrýva zvyčajne iba tú mládežnícku časť. Potom už jeho *absolventi* odchádzajú preč, mimo štruktúry skautingu. Ak by sme to premietli do príkladu West Pointu, tak by to bolo, akoby existovala *akadémia*, ale už nie *armáda*! Po skončení akadémie by sa čerstvo absolvovaní dôstojníci rozišli do svojich domovov, uniformy odložili do skrine a potom si zakladali vlastné biznisy a v nich, samozrejme, využívali všetko to strategické myslenie, či návyky, ktoré sa na akadémii naučili, na to, aby ich biznis prekvital a s ním aj ich iste zaslúžené zisky, blahobyť a tak. Samozrejme, boli by akadémii za to všetko vďační a stále by sa medzi sebou priateľili... ale už by to bolo niečo, čo bolo, skončilo a je to už len minulosť. V skutočnosti to tak, samozrejme, nie je. Z akadémie idú absolventi do armády, aby v jej organizácii, začlenení do jej štruktúr, naplno slúžili poslaniu, pre ktoré boli vo West Pointe vycvičení.

Podobne by to asi malo byť aj v prípade skautingu. Niekde iste narazíme na nejakú tú štruktúru *old skautov* – ale to znie stále viac ako analógia *klubu dôchodcov*, kde sa schádzajú na opekačkách tí dospelí, ktorí akosi nevedia prekonať nostalgiiu za vôňou ohňa a eleganciou rovnosaty a čarom nášiviek... než ako označenie v podstate *elite* kategórie hnutia, *armády* vytrénovaných absolventov, ktorí sa zasvätili slávnostným Sľubom jedinému *svätému poslaniu* a teraz ho, veľmi organizovane, koordinovane a vo veľmi úzkej podpore a spolupráci uskutočňujú po celom svete, až kým ich pokročilá staroba nepovolá do konečného „dôchodku“ v tomto poslanií...

Tak si myslím, že to, čo potrebujeme, je uvedomiť si, že skautské hnutie, akokoľvek nám to znie divne, je v prvom rade hnutím *dospelých*. Že to, čo robíme s vlčatami a skautmi a rangermi a rovermi, je len škola a príprava na túto hlavnú *elite* dospelácku kategóriu, v ktorej sa konečne naplno uskutočňuje skautské poslanie a vízia: nastoliť v celom svete opravdivé bratstvo naprieč vierami, rasami, národnosťami, stav, „*Keď budú naše skautské zákony a sľub platiť v praxi*“ po celom svete a „*nepripustia medzi národmi žiadne vojny či konflikty*“. A myslím si, že by mala existovať aj vhodná *organizačná štruktúra*, ktorá by týchto dospelých a Poslaniu zasvätených *elite-skautov* spájala, umožňovala by im spolupracovať, koordinovať svoje úsilie, podporovať

sa navzájom,...

PRÁCA A TRÉNING, NIE (LEN) HRA

Ak čítame príručku Baden-Powella pre skautov, vidíme, že sa týmto Poslaním nijako netají. Naopak, používa ho ako dôvod, pre ktorý sa skaut má naučiť všetko to, čo ho skauting učí.

Iste, robíme to v rámci *symbolického rámca*, v ktorom dávame „*chlapcovi šancu stať sa zvedom*“ (Baden-Powell). Je to akoby „*návnada*“ (Ján „Zubadlo“ Murín), na ktorú lovíme mladého chlapca, či dievča, aby sme ho pritiahli najprv na tento vonkajšok, kým mu odhalíme vnútro a tým je *Poslanie*.

Vychovávame „*chlapcov aj dievčatá k občianstvu prostredníctvom hier*“ (Baden-Powell), atraktívnou to a nanajvýš praktickou formou *učenia sa činnosťou* – ale stále je za tým všetkým ono vznešené a veľké Poslanie, ktoré všetko prežaruje, za všetkým sa vypína a ono nadchýna a motivuje činovníkov, ale aj mladých ľudí, skautov, roverov, aby zo seba vydali to najlepšie. Chápu totiž, že sa k skautingu nedali v prvom rade preto, aby našli nejakých kamarátov, zabavili sa, chodili do prírody a vôbec, mohli ísť v lete na rekreáciu na pohodlný a aktivít plný skautský tábor. Dali sa na skaut preto, že ich nadchlo to, ako skauti žijú, to, čomu žijú, o čo sa usilujú, ako na tom pracujú – a rozhodli sa, že chcú patriť aj oni medzi nich a chcú tvrdo zapracovať na svojom výcviku, aby tento svoj cieľ dosiahli a stali sa súčasťou opravdivej elity, skautskej organizácie a jej dospelých „absolventov“.

Len sa započúvajme do slov Zakladateľa: „*Pionieri a lovci Severnej a Južnej Ameriky, lovci v strednej Afrike, prieskumníci a misionári po celom svete, farmári a honci dobytky v Austrálii - to všetko sú mieroví skauti, skutoční muži v pravom zmysle tohto slova, ktorí sa vyznajú v skautských zručnostiach. Vedia, ako prežiť v džungli. Nájdú si vždy cestu a vedia čítať z nepatrných znamení a odtlačkov nôh. Vedia sa postarať o svoje zdravie, keď nie je možné zájsť k lekárovi. Sú silní a odvážni, pripravení stretnúť sa s nebezpečenstvom tvárou v tvár, a vždy ochotní pomôcť jeden druhému. Zvykli si brať život do vlastných rúk a bez zaváhania ho riskovať, ak to pomôže ich krajine. Vzdajú sa všetkého, osobného pohodlia i túžob, aby mohli vykonať svoju prácu. Urobia to, lebo je to ich povinnosť. ... V dávnych časoch boli skutočnými skautmi rytieri a ich pravidlá sa podobali dnešným skautským pravidlám. Rytieri považovali česť za svoj najsvätejší poklad. Nikdy by neurobili niečo také nečestné, ako je klamstvo a krádež. Radšej by umreli, než by niečo také dopustili. Vždy boli pripravení bojovať a umrieť za svojho kráľa, alebo náboženstvo, alebo za svoju česť. Každý rytier mal svojho panaša a pár prívržencov, tak ako náš radca družiny mal svojho zástupcu (alebo asistenta) a štyroch či piatich skautov. ... Učili sa zaobchádzať so zbraňami, aby mohli ochrániť svoje náboženstvo a krajinu. Starali sa o seba, aby boli silní, zdraví a aktívni a mohli si dobre plniť svoje povinnosti. A vy ako správni skauti by ste mali nasledovať ich rytiersky príklad. ... Ak chce niekto plniť všetky skautské povinnosti, musí byť silný, zdravý a aktívny. O to sa však treba pričiniť, inak takým nikdy nebude. Vyžaduje si to veľa cvičenia, športových hier, behania, prechádzok, bicyklovania a podobne. ... Pri všetkom, čo robíte, myslíte najprv na svoju vlasť. Nemrhajte všetok svoj čas a peniaze pre svoje pobavenie, ale najskôr sa zamyslite, ako by ste mohli prispieť k verejnému blahu. Keď sa vám to podarí, bavte sa, ako máte chuť. ... Pridajte sa ku skautom, nie je to len zábava, ale zároveň sa tu naučíte byť dobrým občanom svojej vlasti, aj celého sveta. ... Skauti by sa mali pripravovať na to, aby mohli byť dobrými občanmi svojej krajiny a sveta. ... Každý z nás by mal zaujať vo svete miesto, ktoré si nájde, využiť ho čo najlepšie a s ostatnými ťahať za jeden koniec. ... Až budete dospelí, budete mať hlasovacie*

právo, ktorým sa môžete podieľať na spravovaní svojej krajiny. ... Vaši predkovia tvrdo pracovali, neúnavne bojovali a ťažko umierali, aby pre vás vytvorili vlasť. Tak keď sa na vás pozrú zhora, nech vás nevidia poťakovať sa s rukami vo vreckách a nerobiť nič pre blaho vlasti. ... Pamätajte si, že skaut nie je len priateľom ľudí okolo seba, ale "priateľom celého sveta". Priatelia medzi sebou nebojujú. Ak sa spriatelíme s našimi susedmi za morom, nebudeme chcieť bojovať. To je najlepší spôsob, ako sa v budúcnosti vyhnúť vojnám a zaručiť trvalý mier.“ Plus už citovane slová o „krížovej výprave“ a pod.

Váš Inky.